

MAŠNI NAMENI

P.7. Regina,d. **PO 19.+Ana in Matija Lasič obl.**

T.8. Rojstvo D. Marije **KL 19.+druž. Švajger (VR23)**

S.9. Peter, jezuit **GR 19.+Janez Pezdirc 7.d.**

Č.10. Nikolaj,sp. **PO 7.zj.v zahvalo (G)**

P.11. Prot, Hijacint,m. **GR 19.+Anica Husič 7.d.**

S.12. Marijino ime **KR 19.Terezija Starašinič obl.**

N.13. 24. MED LETOM **PO 7. za farane**
PO 10.+Marija Jaklič obl.

P.14. Povišanje sv. Križa **PO 19.+Amalija Malešič obl.**

T.15. Žalostna Mati Božja **GR 19.+Jože in Ana Šimec obl.**

S.16. Evfemija,m. **GR 19.+Husič**

Č.17. Robert B.š. **PO 7zj.po namenu (J)**

P.18. Jožef K,d. **KL 19.+sestre Švajger in brat Jože**

S.19. Januarij,š. **KL 19.+družina Renko, Pašič**

N.20. 25. MED LETOM **PO 7. za farane**
PO 10.+Klepčevi

Bog govori

po prijateljih

Gospod, hvala ti, da hočeš tolikokrat priti k meni po ljubezni, ki mi jo izkazujejo prijatelji: po toplini njihovega objema, po nepričakanem telefonskem klicu, po razglednici, ki prispe prav tisti dan, ko potrebujem vzpodbudo.

Dragi Gospod, včasih se mi zdiš tako daleč, toda slišim lahko govorico človeškega dotika, človeškega glasu in pisnega sporočila. Naj se bolj in bolj naučim dojemati dejstvo, da vsa ljubezen prihaja od tebe, da si ti popolna ljubezen, da si vir ljubezni in njena izpolnitev. Zahvaljujem se ti za vsak izraz tvoje ljubezni do mene. Naj postanem bolj vreden sprejeti tvojo ljubezen, ne glede na to, kako jo izražaš.

In naj me ta ljubezen tako zaobjame, da se bom naučil ljubiti: ljubiti tebe in dopustiti, da boš po meni ti ljubil druge.

Joyce Huggett

Župnija Podzemelj OZNANILA

6.9.2026

leto XVII

št. 18

ANGELSKA NEDELJA

Angeli na poti slehernika križem rok že ne držijo.

Vedno so blizu človeka in mu ob strani stojijo.

Vestno spolnjujejo vsa Božja naročila in vse, kar je dobro za ljudi, jemljejo neposredno z Božje dlani.

Ker gledajo z druge – nebeške strani, poznajo tudi nam še prikrite stvari ...

Ljudje smo rojeni zato, da bi živeli večno, kar angeli dobro vedo.

V nebeški gloriiji so v brezštevilnih trumah zbrani, z angelskimi kori so obdani, ves čas med nami ...

Po J. Šamprel **Angeli na poti življenja**

23. MED LETOM Mt 18,15–20 OPOMINJATI, TODA KAKO?

Jezusova beseda nam danes kar ugaja, če se seveda lahko najdemo na pravi strani in če zaradi opominjanja ne naletimo na posmeh. Jezus jasno pove, da je potrebno opominjati bližnjega za grehe. Če nas v opominih ne sliši, naj nam bo kakor tujec – pogan in cestinar. Kaj bi to lahko pomenilo?

Vzemimo primere: Otroci! Če vam prijatelj v šoli nagaja, ga opomnite na štiri oči, potem pokličete za priče še druge prijatelje in nazadnje povejte učiteljici. Če vas ne posluša, kar se bo najbrž zgodilo, ga imate za 'tujca', torej ga ta dan ne pogledate več. Bi šlo tako?

In starši! Če vas otroci ne poslušajo, pokličete za pomoč soseda, potem pa poveste še v šoli ali župniku, potem pa naj bodo otroci kakor 'tujci'?

In mož ali žena: če te sozakonec ne posluša, ga po istem postopku posvariš, če te ne sliši, živiš naprej z njim kot s 'tujcem'?

Ali je po tej poti med nami še kdo, ki ne bi bil pogan ali cestinar. Saj ga vsi lomimo in ponavljamo svoje grehe in napake. Ali je Jezus mislil tako, kot sem opisal? **Da in ne hkrati.**

Da, potrebno je vztrajati in priti v težavi do dna, a ne brez zavzetega odnosa. Sočutje, molitev in premišljevanje ob Svetem pismu ter sprejemanje trpljenja so okvir, znotraj katerega je mogoče prav živeti evangelij, ki nas vabi k bratskemu opominjanju. Torej, Jezus nas vabi, da ne živimo le zase, ampak da dobro, ki ga ob njem spoznavamo, prenašamo na druge, in sicer z **bratskim** opominjanjem.

Opominjali se bomo tako, da bomo šli tja, kamor nas kliče Bog, ne, kjer nam je lažje; tako, da bomo pripravljeni za bližnjega dati življenje, ne pa iskati ugodje; tako, da ne bomo popravljali Božjih načrtov, ko nam ne ugajajo; ubogali bomo in nosili težo odgovornega življenja; ne bomo zbežali, ko nam postane naporno; izpolnili bomo, kar smo obljubili, čeprav bi se raje umaknili. Po: E. Mozetič

24. MED LETOM Mt 18,21–35 USMILJENA LJUBEZEN

V priliki o usmiljenem kralju najdemo dvakrat tole prošnjo: »Potrpi z menoj in vse ti povrnem.« Prvič jo izgovori služabnik, ki dolguje svojemu gospodarju deset tisoč talentov, kar je ogromna vsota. Drugič pa jo ponovi drugi služabnik istega gospodarja. Tudi on ima dolg, vendar ne do gospodarja, temveč do istega služabnika z ogromnim dolgom. A njegov dolg je zelo majhen. Jedro prilike je oprostitev, ki jo je gospodar izkazal služabniku z velikim dolgom. Evangelist je poudaril, da se je 'gospodar usmilil'. Nikoli ne smemo pozabiti te besede, ki je ravno Jezusova: 'Se je usmilil tega služabnika, ga oprostil in mu dolg odpustil.' Ogromen dolg in zato velika oprostitev. Toda ta služabnik se je takoj zatem izkazal za neusmiljenega do svojega tovariša, ki mu je bil dolžan zelo malo vsoto. Ni ga poslušal, grmel je proti njemu in ga vrgel v ječo, dokler ne bo poplačal tistega malega dolga. Gospodar je zvedel za to in je ogorčen poklical hudobnega služabnika in ga obsodil.

V priliki naletimo na dve različni drž: tisto Božjo, ki jo predstavlja Kralj, ki je veliko odpustil, ker Bog vedno veliko odpušča, in tisto človeško. V Božji drži je pravičnost prežeta z usmiljenjem, medtem ko je človeško ravnanje omejeno na pravičnost. Jezus nas spodbuja naj se pogumno odpremo moči odpuščanja, kajti v življenju se ne more vse rešiti s pravičnostjo; to vemo vsi. Potrebna je namreč usmiljena ljubezen, ki je tudi osnova Gospodovega odgovora Petru na vprašanje pred priliko. Peter vpraša: 'Gospod, kolikokrat naj odpustim svojemu bratu, če greši zoper mene?' Jezus pa odgovarja: 'Ne pravim ti do sedemkrat, ampak do sedemdesetkrat sedemkrat.' V simboličnem svetopisemskem jeziku to pomeni, da smo poklicani vedno odpuščati!

Kolikšnemu trpljenju, razkolom, vojnami bi se lahko izognili, če bi bila odpuščanje in usmiljenje stil našega življenja tudi po družinah. Koliko je neenotnih družin, ki si ne znajo odpustiti. Koliko bratov in sester je, ki nosijo v sebi zagrenjenost. Usmiljeno ljubezen je potrebno vnesti v vse človeške odnose: med zakonca, med starše in otroke, znotraj naših skupnosti, v Cerkvi in družbi. Po: E. Mozetič

OBVESTILA

Ob prazniku Marijinega rojstva malem šmarnu, 8. septembra zvečer lepo vabljeni k sveti maši v Klošter.

Škofijski molitveni dan za nove duhovne poklice bo v soboto na Zaplazu. Ob 9. bo molitvena ura, ob 10. sveta maša. Če kdo nima prevoza, naj se javi v župnišču. Lepo vabljeni.

Stična mladih bo v soboto 19. septembra. Iz dekanije bo vozil avtobus. Sicer se mladi prijavijo preko interneta, kjer je naveden tudi spored srečanja. Za avtobus pa so potrebne prijave.

Verouk bomo začeli v ponedeljek 14. septembra po objavljenem urniku.

V ponedeljek 28. septembra ob 17,45 se začnejo pevske vaje otroškega zbora. Otroci lepo vabljeni.

Zahvala za dar namesto cvetja in sveč velja darovalcem in svojcem pokojnega **Janeza Pezdirc in Anice Husič**. Zbrala se je lepa vsota, ki jo namenjate za potrebe obnove cerkve. Bog povrni. Vabim tudi druge, da se ob smrti svojih bližnjih odločite podobno in

namesto cvetja in rož darujete za cerkev ali druge dobrodelne namene.

V jeseni nameravamo prenoviti streho župnijske cerkve. Namensko smo zbrali okoli 2000 €. Vabim farane dobre volje za podporo, da bomo lahko začeli z boljšimi občutki. Lahko darujete tudi v večkratnih manjših obrokih.

KAKO DOBIJO LJUDJE KRILA

Obstajajo ljudje, ki nikoli ne dobijo besede priznanja, nikoli ne dobijo prijazne pohvale. Opravljajo najbolj težavna dela in vsak jemlje to za samoumevno. V popolni tišini opravljajo tisoč majhnih stvari v hiši, v pisarni, v obratu. In tam ni nikogar, ki bi to videl.

Ampak ko enkrat delo ni opravljeno ali ko naredijo en napačen korak, takrat pa vidi to vsak. Preveč ljudi gre zato zgrbljenih v družbo, ki ne povpraša po pripravljenosti pomagati in dobroti, zanesljivosti in zvestobi.

Zaželena so spričevala in nazivi, kompetenca in ambicioznost. Preveč ljudi se zaradi tega počuti izrabljene in odpisane. Nimajo več veselja do dela in tudi ne veselja do življenja. Pobiti ljudje ostanejo otopeli in ne vedo več, kako naprej. Dobiti morajo krila.

Pohvala je kot vzmet.

Od časa do časa kakšna pohvala,

in ljudje že dobijo krila.

Phil Bosmans, V tebi je sreča